

TÌM HIỂU SÁCH DÂN SỐ

Con cái Israel được cứu rỗi để phục vụ. Mỗi người con Chúa ngày nay cũng giống như vậy. Cuốn sách này có thể được gọi là Hoang Địa Lang Thang từ Sinai tới ranh giới Canaan, miền đất hứa, trong vòng bốn mươi năm.

Sách Dân Số được gọi là sách của Hành Quân và Điểm Binh.

Nó cũng có thể được gọi là sách của Những Lời Lầm Bầm vì từ đầu đến cuối toàn là những lời chống đối TC. “Suốt bốn mươi năm, dòng giống này làm Ta chán ngán, Ta đã nói: Đây là dân tâm hồn làm lạc” (TV 95:10)

Sách Dân Số thực ra là cuốn sách của hoang mạc, ghi lại sự thất bại đáng thương của Israel tại Cađê-Moriva, và hệ quả lang thang và kinh nghiệm của dân trong hoang mạc. Nó ghi nhận cuộc hành hương, chiến đấu, phục vụ, và thất bại của thế hệ thứ hai sau cuộc xuất hành khỏi Ai Cập. Nhưng đây không phải là chủ đích của cuốn sách. Mười chương đầu nói về việc ban hành luật pháp của Chúa; chương 11-20 kể lại câu chuyện của sự thất bại của quốc gia; nhưng những chương cuối ghi lại việc Israel được Đức Chúa yêu thương trở lại và cuộc chiến thắng cuối cùng, ngay cả trong hoang mạc.

Trong khi niên sử của rất nhiều đế quốc cùng thời bị lãng quên, niên sử của một nhóm người ít ỏi này lại được lưu giữ. Lý do là vì Đấng Thiên sai Người sẽ cứu thế giới sẽ được sinh ra từ dân tộc này. Đó cũng là lý do tại sao TC rất kiên nhẫn với họ. Ngài muốn bảo tồn họ cho riêng Ngài. Trong 1Cor 10, chúng ta được dạy rằng những việc đã xảy ra cho họ là ‘để làm gương’ cho chúng ta. Nói cách khác toàn bộ lịch sử của họ là một ‘bài học để đời’ cho chúng ta, minh họa cho việc TC sẽ đối xử với chúng ta hôm nay.

Ý chính là giáo dục. Dân Số là cuốn thứ tư của Môsê. Chúng ta có thể xếp thứ tự những cuốn trong ngũ thư như sau:

Trong Sáng Thế chúng ta thấy con người bị hư hỏng. Trong Xuất Hành, con người được cứu độ.

Trong Lêvi, con người thờ phượng. Trong Dân Số, con người phục vụ.

Đây là thứ tự mà Lễ Luật đặt ra. Chỉ người đã được cứu rỗi, mới có thể thờ phượng và phục vụ TC. Nên nhớ rằng chúng ta được cứu rỗi để phục vụ. Chúng ta không được cứu rỗi vì đã làm việc lành nhưng chúng ta được cứu rỗi để làm việc lành (Eph 2:10). Lễ luật có thể mang chúng ta tới đất hứa nhưng chỉ có Giôsuê linh thánh (ĐKT) mới có thể mang chúng ta vào trong đó. Thánh Phaolô nói lễ luật là thầy hiệu trưởng để dẫn chúng ta tới ĐKT (Gal 3:24). Lễ luật không thể cứu chúng ta, vì chúng ta được cứu rỗi không phải bởi việc làm, để không ai có thể hãnh diện. (Eph 2:9).

Sách Lêvi liên quan tới việc thờ phượng của tín hữu. Sách Dân số liên quan tới việc đi đứng của tín hữu. Trong Lêvi ta thấy sự ưu đãi của tín hữu. Trong Dân Số ta thấy hoang mạc là quân trường.

Nếu bạn biết năm tên người, bạn sẽ hiểu rõ câu chuyện của sách Dân Số.

Môsê, nhà lãnh đạo tài ba. Aaron, vị thượng tế, em của Môsê. Miriam, em gái của hai ông Môsê và Aaron. Giôsuê và Caleb, hai người gián điệp dám tin vào TC, và là hai người duy nhất của thế hệ họ vào Canaan.

Địa lý của sách dẫn chúng ta từ Sinai tới Cađê rồi từ Cađê lòng vòng lại Cađê, rồi thẳng từ Cađê tới biên giới xứ Canaan.

Con cái Israel đã học được rằng *1/ Họ phải tin cậy vào TC chứ không phải con người trong cơn khủng hoảng* (TV 37:5). (Ds 13:26-14:25). *2/ TC sẽ cung cấp cho nhu cầu của họ tùy theo sự giàu có của Ngài:* Thức ăn Ds 11:6-9; Thịt DS 11:31-33; Nước DS 20:8; Người lãnh đạo DS 1:1,3; Đất hứa Ds 14:7-8. *3/ Họ phải thờ phượng Ngài theo những chỉ dẫn của Ngài.*

Chương trình của Chúa là con cái Israel sẽ đi thẳng vào Đất hứa nhưng họ thì không muốn vậy. Chúa phán rằng tất cả những người khi ở Cađê đã trên hai mươi sẽ chết ngoại trừ Giôsuê và Calép. Một thế hệ mới lớn lên trong thời gian 40 năm lang thang, nhưng cuối cùng quốc gia của họ dân số cũng bằng ngày họ rời Ai Cập. (Ds 26).